

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Sd/89/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1014201089
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šramko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1014201089.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudcom JUDr. Ľubomírom Šramkom v právnej veci navrhovateľa: C.. G. R., R. E. I. XXX, R., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie so sídlom Ul. 29. augusta 8-10, Bratislava o opravnom prostriedku navrhovateľa zo dňa 25.2.2014 proti rozhodnutiu odporkyne č.: XXX XXX XXXX 0 z 22.1.2014 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie odporkyne č.: XXX XXX XXXX X z 22.1.2014, ako aj následne vydané zmenové rozhodnutie č.: XXX XXX XXXX X z 12.5.2015 a rozhodnutie č.: XXX XXX XXXX X zo 17.7.2015 potvrdzuje.

Navrhovateľovi nepriznáva právo na náhradu trov konania

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím č.: XXX XXX XXXX X z 22.1.2014 odporca podľa §§ 65, 274, 82, 293ce zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) navrhovateľovi od 20.11.2012 priznal starobný dôchodok v sume 89,70 eur mesačne, súčasne zvýšený od 1.1.2013 na sumu 100,90 eur mesačne a od 1.1.2014 zvýšený na sumu 109,70 eur mesačne (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že navrhovateľovi zhodnotil pri určení výšky starobného dôchodku dobu služby zaradenú do I., resp. II. pracovnej kategórie, pričom vypočítanú teoretickú sumu starobného dôchodku (781,574645806 eur) krátila o sumu starobného dôchodku zodpovedajúcej obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby (34 rokov), zhodnotená na určení sumy výsluhového dôchodku (694,84382520 eur). Následným zmenovým rozhodnutím č.: XXX XXX XXXX X z 12.5.2015 starobný dôchodok od 12.12.2014 zvýšila na sumu 110,00 eur a od 1.1.2015 na sumu 115,20 eur mesačne. Rozhodnutím č.: XXX XXX XXXX X zo 17.7.2015, ktoré je vo výroku zhodným s napadnutým rozhodnutím, doplnila odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

Proti napadnutému rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote opravný prostriedok - návrh, datovaný 25.2.2014, ktorým sa domáhal jeho zrušenia v celom rozsahu a vrátenia veci odporkyni na ďalšie konanie. Uviedol v ňom, že výsluhový dôchodok mu bol priznaný 5.2.2013 od 1.1.2013 pričom namietal, že pre výšku výsluhového dôchodku bolo hodnotených len 30 rokov trvania služby a teda výpočet odporkyne, ktorá pri výpočte stanovenia starobného dôchodku teoretický starobný dôchodok krátila započítajúc 34 rokov služby, nie je správny. Tiež namietal výpočet vymeriavacieho základu vo vzťahu k rokom 1990 a 1991. V podaní datovanom 15.6.2015 (vyjadrenie navrhovateľa k vyjadreniu odporkyne z 26.6.2014) namietal spôsob aplikácie Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128), vyhlásený v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. (ďalej len „Dohovor“). Následnými podaniami doručenými súdu navrhovateľ netrval na svojich námietkach (vzal ich späť) vo vzťahu k výpočtu vymeriavacieho základu a k aplikácii Dohovoru.

S poukazom na uvedené súd preskúmal napadnuté (resp. následne vydané) rozhodnutie iba z pohľadu námietky, týkajúcej sa namietaného nesprávneho zápočtu doby služby pri určení výšky starobného dôchodku.

Odporkyňa navrhla vo svojom vyjadrení zo dňa 26.6.2014 a z 9.9.2014 k podanému návrhu napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdiť. Zotrvala na jeho správnosti a zákonnosti. Poukázala pritom na skutočnosť, že vzhľadom na námietku nesprávneho započítania doby služby navrhovateľ bolo dokazovanie doplnené o vyjadrenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „MVSР“), podľa ktorého pre nárok a výšku výsluhového dôchodku bola zhodnotená celá doba služby navrhovateľa, teda 34 rokov, pričom pre výšku výsluhového dôchodku bol použitý základ, vypočítaný z priemerného platu navrhovateľa v roku 2012, teda z posledného 34. skončeného roka služobného pomeru.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „súd“) rozsudkom č.k.: 8Sd/89/2014-57 z 13.10.2015 napadnuté rozhodnutie potvrdil. O podanom odvolaní voči nemu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k.: 1So/97/2015-71 z 30.5.2017, ktorým napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil nedostatočným odôvodnením napadnutého rozsudku.

Súd podaný návrh prejednal a rozhodol podľa ust. § 250q Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení (ďalej len „O.s.p.“) ako miestne a vecne príslušný súd (§ 246a ods. 2 O.s.p.) na pojednávaniach, konaných 19.2. a 26.2.2020 za účasti obidvoch účastníkov konania.

Na pojednávaní konanom 19.2.2020 navrhovateľ ako aj odporkyňa zotrvali na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

Na pojednávaní konanom 26.2.2020 navrhovateľ doplnil, že má vedomosť o tom, že pokiaľ bol výsluhový dôchodok priznaný iba za 30 rokov služby, tak odporkyňa z vlastnej iniciatívy uznala, že pre určenie starobného dôchodku malo byť započítané obdobie služby nad 30 rokov.

Po riadnom prejednaní veci dospel k názoru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne, ako aj následne vydané rozhodnutia je potrebné potvrdiť ako vecne správne.

Súd v prejednávanej veci dokazovanie doplnil zabezpečením rozhodnutia MVSР, sekcie personálnych a sociálnych činností, odboru sociálneho zabezpečenia Č.p.: SPOU-OSZ-47.520-1/2013-VZ z 5.2.2013, ktorým bol navrhovateľovi od 1.1.2013 priznaný výsluhový dôchodok vo výške 1 620,98 eur mesačne. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia je zrejmé, že navrhovateľ bol zo služobného pomeru uvoľnený dňom 31.12.2012, že pre výpočet výsluhového dôchodku bola podľa § 58 zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení policajtov“) zhodnotená doba trvania služobného pomeru 34 rokov a 102 dní a to vo výške 60% základu podľa § 60 citovaného zákona, pričom základom pre výpočet bol priemerný mesačný služobný plat v ukončenom kalendárnom roku 2012 vo výške 2 701,63 eur.

Pred samotným prejednaním a rozhodnutím veci sa súd podrobne oboznámil s obsahom prvostupňového správneho spisu odporkyne. Z jeho obsahu o. i. zistil, že:

- na základe žiadosti odporkyne MV SR listom z 5.8.2013 oznámilo, že na určenie sumy výsluhového dôchodku bola zhodnotená doba služobného pomeru v rozsahu 34 rokov a 102 dní,
- listom zo 16.10.2013 MV SR oznámilo MV SR hrubé zárobky za obdobie rokov 1986 - 2012; za rok 2012 (z ktorého bola vypočítaná suma výsluhového dôchodku) predstavoval tento hrubý zárobok sumu 33 242.- eur, za rok 2008 (30. rok služby) predstavoval tento hrubý zárobok sumu 841 520.- Sk (27 933.- eur),
- podľa „Výpočtu dôchodku podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru č. 128“ z 22.1.2014 starobný dôchodok, vypočítaný podľa zákona o sociálnom zabezpečení (pri započítanej dobe služby 34 rokov s úhrnom dôb poistenia 38,2439) predstavoval sumu 86,73082286), pričom podľa zák. č. 100/1988 Z.z. tým istým postupom sumu 17,00111248 eur,
- 22.1.2014 vydala odporkyňa napadnuté rozhodnutie,
- 12.5.2015 bolo vydané zmenové rozhodnutie,
- 17.7.2015 bolo vydané rozhodnutie, vo výrokovej časti zhodné s napadnutým rozhodnutím, doplnené však v časti jeho odôvodnenia.

Podľa § 39 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov: Výsluhový dôchodok policajta alebo profesionálneho vojaka je za 15 rokov trvania služobného pomeru 30% základu zisteného podľa § 60. Za 16. skončený rok trvania služobného pomeru a za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru až do 20. skončeného roka trvania služobného pomeru vrátane sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 2% základu zisteného podľa § 60. Za 21. skončený rok trvania služobného pomeru a za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru až do 25. skončeného roka trvania služobného pomeru vrátane sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 3% základu zisteného podľa § 60. Za 26. skončený rok trvania služobného pomeru a každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru

sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 1% základu zisteného podľa § 60, najviac však do 60% základu zisteného podľa § 60.

Podľa § 60 ods. 1), 3) zákona o sociálnom zabezpečení policajtov:

(1) Základ na výpočet výsluhového príspevku, odchodného, úmrtného, výsluhového dôchodku a invalidného výsluhového dôchodku policajta sa zistí z priemerného služobného platu podľa odseku 3 a u profesionálneho vojaka z priemerného služobného platu podľa odseku 5 v príjmovom najlepšom ukončenom kalendárnom roku v období posledných desiatich ukončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru, ak ďalej nie je ustanovené inak.

(3) Priemerným mesačným služobným platom policajta je podiel súčtu mesačných služobných plátov okrem súčtu služobných plátov podľa § 6 ods. 2 prvej vety, ktoré mu patrili v príslušnom kalendárnom roku, a celkového počtu kalendárnych dní, za ktoré služobný plat v tomto roku patrilo, okrem počtu kalendárnych dní, za ktorému patrilo služobný plat podľa § 6 ods. 2 prvej vety vynásobený koeficientom 30,417; takto zistený priemerný mesačný služobný plat sa zaokrúhľuje na eurocenty smerom nahor.

Podľa § 274 zákona o sociálnom zabezpečení:

(1) Nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31. decembra 2023.

(2) Suma starobného dôchodku, pomerného starobného dôchodku a invalidného dôchodku, na ktorý vznikne nárok podľa odseku 1, nesmie byť nižšia ako suma určená podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, a to vrátane úpravy dôchodku a zvýšenia dôchodkov príslúchajúcich podľa osobitného predpisu. 110) To platí aj vtedy, ak sa suma dôchodkov uvedených v prvej vete určuje na účely určenia sumy vdovského dôchodku, vdoveckého dôchodku alebo sirotského dôchodku.

Podľa Čl. 33 ods. 2. Dohovoru: Ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

Ako to vyplýva z odôvodnenia Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 624/2018-17 zo 16.11.2018: „Sociálna poisťovňa môže pristúpiť k mechanizmu krátenia starobného dôchodku poistencom, ktorým vznikol nárok na výsluhový dôchodok, a to tak, že krátenie je možné vykonať len pomerne, o sumu zodpovedajúcu pomeru doby služby policajta (resp. vojaka) k celkovej dobe poistenia tak vo všeobecnom, ako aj osobitnom systéme sociálneho poistenia, najviac však o sumu výsluhového dôchodku. Tento konkrétny mechanizmus krátenia odobril vo svojej judikatúre nielen najvyšší súd /napr. sp. zn. 9So 108/2015 z 28.2.2017 alebo sp. zn. 9So 214/2008 z 28.10.2009 (R 55/2011)/, ale aj ústavný súd (napr. II. ÚS 389/2017, IV. ÚS 270/2018).

Podľa ust. § 250q ods. 2 O.s.p.: O opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie.

Súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v rozsahu podaného návrhu - opravného prostriedku, ktorým navrhovateľ namietal, že pri výpočte krátenia teoretického starobného dôchodku (určenia príslušného koeficientu krátenia) mala odporkyňa vychádzať z obdobia 30 rokov služby a nie z 34 rokov služby, pretože jemu priznaný výsluhový dôchodok bol určený podľa § 39 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov (ostatné námietky navrhovateľ zobrať späť).

Podľa názoru súdu táto námietka nie je dôvodná.

Niet pochýb o tom, že navrhovateľ splnil predpoklady priznania starobného dôchodku podľa zákona o sociálnom zabezpečení, že MV SR mu od 1.1.2013 priznalo výsluhový dôchodok za započítania doby trvania služobného pomeru v trvaní 34 rokov a 102 dní, pričom základom pre výpočet priznaného výsluhového dôchodku bol priemerný mesačný služobný plat v poslednom ukončenom kalendárnom roku 2012 - teda v 34. ukončenom roku služobného pomeru. Niet pochýb ani o tom, že v zmysle cit. § 39 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov v znení platnom v čase priznania výsluhového dôchodku bola max. výška výsluhového dôchodku 60% zo základu, zisteného podľa § 60 tohto zákona. Tieto skutočnosti nenamietal ani navrhovateľ.

Podobne navrhovateľ v konečnom dôsledku nenamietal ani spôsob výpočtu krátenia (teoretického) starobného dôchodku. Súd v tejto súvislosti iba poznamenáva, že spôsob krátenia dôchodkovej dávky v zmysle Čl. 33 ods. 2. Dohovoru nebol premietnutý do zákona o sociálnom zabezpečení. Odporkyňa však spôsob krátenia realizuje ustálenou praxou, ktorej legitímnosť vyslovil aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo vyššie citovanom Uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 624/2018-17 zo 16.11.2018. Tento spôsob krátenia teoretického starobného dôchodku bol použitý aj pri vydaní napadnutého rozhodnutia.

Navrhovateľ namietal, ako to bolo vyššie uvedené, že pri výpočte krátenia teoretického dôchodku (určenia príslušného koeficientu krátenia) mala odporkyňa do určenia podielu doby služby (k celkovej dobe poistenia) dosadiť číslicu "30" (s poukazom na § 39 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov) a nie číslicu „34“, ktorá predstavuje celkovú dobu trvania služobného pomeru. Teda že obdobie 4 rokov (34 - 30 = 4) nebolo pri určení výšky dôchodku započítané ani vo výsluhovom dôchodku a ani v starobnom dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení. Súd však dáva do pozornosti skutočnosť, že ust. § 39 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov upravuje iba výšku výsluhového dôchodku - príslušného percenta zo základu z ktorého sa takýto dôchodok určí. V čase priznania výsluhového dôchodku navrhovateľovi to bolo max. 60% zisteného základu.

Ako to je zrejme z obsahu rozhodnutia MV SR, sekcie personálnych a sociálnych činností, odboru sociálneho zabezpečenia Č.p.: SPOU-OSZ-47.520-1/2013-VZ z 5.2.2013, ktorým bol navrhovateľovi od 1.1.2013 priznaný výsluhový dôchodok vo výške 1 620,98 eur mesačne. Pre výpočet výsluhového dôchodku bola podľa § 58 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov zhodnotená doba trvania služobného pomeru 34 rokov a 102 dní a to vo výške 60% základu, pričom základom pre výpočet bol priemerný mesačný služobný plat v ukončenom kalendárnom roku 2012 vo výške 2 701,63 eur, teda v 34. roku služby. Z uvedeného je teda zrejme, že výška výsluhového dôchodku nebola určená podľa priemerného mesačného zárobku navrhovateľa v roku 2008 (30. rok služby). Inak povedané, štyri navrhovateľom namietané roky služby boli zohľadnené už pri určení výsluhového dôchodku, ktorý po dosiahnutí dôchodkového veku plní funkciu starobného dôchodku. Súd iba poznamenáva, že ak by bol výsluhový dôchodok určený z priemerného zárobku navrhovateľa v roku 2008, ktorý bol po prepočte 2 328 eur, tak by 60% z tohto priemerného zárobku predstavovalo iba sumu 1 397.- eur výsluhového dôchodku. I z tohto prepočtu je zrejme, že pri určení výsluhového dôchodku bolo zohľadnených celých 34 rokov trvania služobného pomeru. Teda že odporkyňa pri určení výšky koeficientu krátenia teoretického starobného dôchodku postupovala správne.

Vzhľadom k vyššie uvedenému súd poukazuje aj na skutočnosť, že ak by odporkyňa pri určení koeficientu krátenia teoretického starobného dôchodku (podiel obdobia dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku a úhrnu obdobia dôchodkového poistenia vrátane doby služby) vychádzala z doby služby 30 rokov - ako to navrhuje navrhovateľ, tak by obdobe namietaných 4 rokov bolo započítané duplicitne, teda tak vo výsluhovom dôchodku (nakolko ako to bolo uvedené, tento bol určený z priemerného zárobku v roku 2012 a nie v roku 2008), ako aj v starobnom dôchodku, určenom podľa zákona o sociálnom zabezpečení. Tým by navrhovateľ získal nenáležitú a nezákonnú výhodu.

Pretože námietka navrhovateľa spočívajúca v údajnom nezohľadnení štyroch rokov jeho služby pri výpočte starobného dôchodku nebola podľa názoru dôvodná, súd napadnuté rozhodnutie, podobne ako aj následne vydané rozhodnutia potvrdil.

O trovách navrhovateľa súd rozhodol za použitia ust. § 250 k ods.1 O.s.p. s poukazom na výsledok konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave, písomne, vo dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované; odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods. 1 O.s.p).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p).